

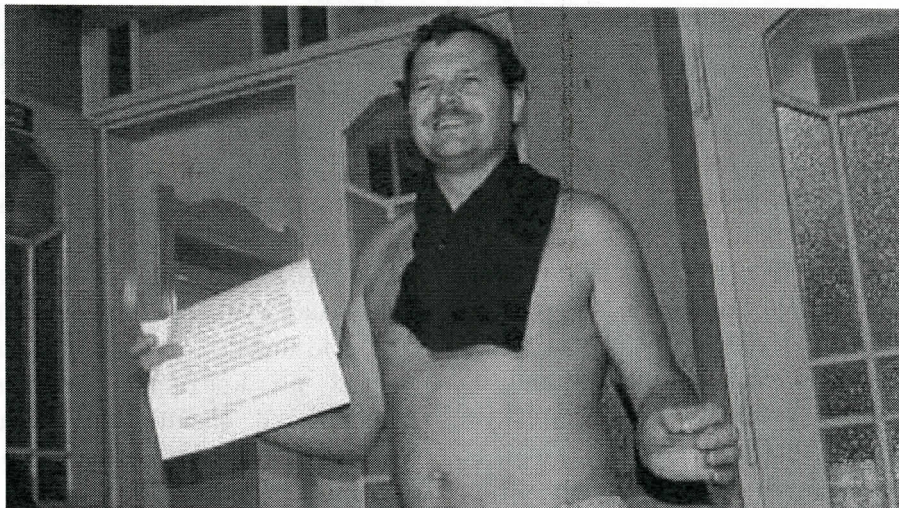
Právě čtete

číslo 7.

VĚTRNÍK

Ročník XXXIV.

Pátek 17. října 2003

9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Karlovy Vary	
13:30	loučení Libochovice	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Karlovy Vary	městský úřad
15:00	vítání Karlovy Vary	před divadlem
16:00	Maryša Karolinka	velký sál
19:30	Maryša Karolinka	velký sál
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

Divadelní soubor Scéna Libochovice Manžel na inzerát, kolektivní úprava podle amerických her v režii Evy Andělové.

Libochovický soubor zřejmě miluje hořké komedie. V roce 2001 se na KDP představil s inscenací Motýl... Motýl... mistra této komedie Aldo Nicolaje. Vlastní úprava vycházející ze základu hry Johna Patricka není od tohoto žánru moc daleko. Pod úpravu se sice podepsal celý kolektiv, ale výraznou osobností je Eva Andělová jako režisérka i představitelka „haupt“ role. Úprava i způsob interpretace však tuto inscenaci žánrově posunují do oblasti veselohry s jejím typickým optimistickým vyzněním. Hraje se o lidských nadějích, marnostech,

touhách, ale také o chamtivosti, podrazech a záštích.

Humor

v inscenaci samozřejmě vychází z textu, z kontrastu v dialozích, avšak tkví hlavně v cílevědomé výstavbě situací, které vedou k žádoucí pointě realizované v prvé řadě hereckým projevem (o tom svědčí 12 potlesků na otevřené scéně při večerním představení). Cesta k pointování je pečlivě připravována, například: znásilnění ošetřovatelky staříčkým kapitánem („dostal by za to metál“), stařecká podezřívavost při konzumaci bonbónů, znemožnění chamtivých příbuzných – přednes básně, úprk z domu.

Na úspěchu se nemalou mírou podílí dramaturgická příprava vyúsťující v již zmíněný žánr. Spočívá nejen v důkladné analýze původní předlohy a jejím krácení (výrazné š k r t y v monologích Pavly, drobné

úpravy v dialozích apod.), ale zvláště ve změně konce hry (vypuštění závěrečného obrazu – přistěhování Růženky k Pavle a splnění poslední vůle kapitána - zaslání teleskopu – neboť u své milenky umřel). Tato úprava ve svém důsledku přesouvá významově tématickou pozornost od Pavly ke kapitánovi. O tom nakonec svědčí i název inscenace „Ženich na inzerát“.

Ke zmíněnému systematickému řešení situací patří samozřejmě i přesné charakterizování vztahů mezi postavami. K nim však přibyl i vztah k publiku, realizovaný Pavlou, který jistým způsobem podtrhuje princip divadelnosti inscenace jako umělé reality mimo život. Je to realizováno i záměrem zviditelnění přestaveb hrajícími osobami.

J e š t ě
k úpravě:
není zřejmé,
proč je v ní užito
určitého počestění
vedle zachování
nečeského prostředí.
V e d l e

jmen Kronkieová, Mooney slyšíme i jména Morávek, Novotná a reálie zabydlení jsou vybaveny i českými novinami. (Že by lov na amerického ženicha byl úspěšný jen přes novou ženu po česku?)

Inscenace svým tématem i provedením potvrdila v plném rozsahu, že divadlo je o lidech, pro lidi a „skrzeva“ lidi. Bezsporně výstavba řady situací by mohla sloužit jako příklad pro dosud shlednuté inscenace a nejen pro ně.

Dušan Zakopal

Povídání s Libochovickými

Motto:

***At' chceš nebo nechceš,
někam patříš.
Jak hodně však patříš, to
už záleží jenom na tobě.***

A. S. Makarenko

Přehlídka ve Vysokém vrcholí. S informacemi o souboru se s námi podělila předsedkyně spolku Scéna Libochovice Alena Burdová. S žádostí o rozhovor jsem přišel poněkud nevhod před jejich odpoledním představením, a tak se mi paní režisérka Andělová nemohla věnovat.

DS Scéna Libochovice je známým souborem, mj. organizátorem soutěžní, ale nepostupové přehlídky Libochovické divadelní léto. Má svoji tradici, je starší než většina přehlídek postupových. Poprvé se konala v roce 1958. Přibližte, prosím, tuto přehlídku trochu čtenářům Větrníku.

Libochovické divadelní léto bylo založeno v roce 1958, jak již bylo řečeno. Letos jsme tedy uspořádali 46. ročník. Tradice přehlídky je nepřetržitá. Posledních deset let jsme však upřednostňovali především veseloherní žánr. Snažíme se po letech opět zaměřovat na vyspělejší divadelní soubory, aby se odstranila určitá nevyrovnanost těch,

které na přehlídce v posledním období vystupovaly.

Přehlídková představení hodnotí porota, která uděluje ceny, jež jsou nazvány po některých významných členech domácího souboru. Je tak každoročně udělována cena Jana Holfeuera za mladý a talentovaný herecký výkon. Jan Holfeuer byl nadějný mladý herec, který tragicky zahynul asi ve svých 24 letech. Cenu vždy předává zástupce jeho rodiny.

To je moc pěkná a hlavně neobvyklá tradice. A které další ceny soubor uděluje?

Za nejlepší mužský herecký výkon je udělována cena Vladislava Kaspara. Pojmenována je opět po jednom z našich předních herců. Uděluje se i cena Lothara Sedláka za zajímavý výkon, někdy připadá nejstaršímu herci přehlídky, vždy však na návrh organizačního výboru přehlídky, nerozhoduje o ní porota jako o ostatních cenách.

Uděluje se Putovní pohár a k němu Hlavní cena přehlídky. Putovní pohár má vítězný soubor u sebe rok a musí ho pak vrátit. Držitel je poté pozván přímo, bez výběru, do dalšího ročníku přehlídky.

Přehlídka má i další pěkné zvyklosti – soubory jsou vítány na radnici starostou města, kde se odehrává krátká beseda s přípitkem, po představní proběhne setkání souborů

ru s porotou a diváky. Diváci jsou zváni na setkání před představením a účasti se meze nekladou. Faktem je, že nejčastějšími účastníky besed jsou členové souboru. Přehlídka bývá doprovázena výstavou výtvarných prací. Její součástí jsou 3 – 4 představení pro děti.

Jak vycházíte s Městským úřadem v Libochovicích? Předpokládám,

že dobře, když máte novou, právě zrekonstruovanou scénu v Městském kulturním středisku.

Kulturní středisko města Libochovic je obecně využívaným kulturním zařízením. Začalo pracovat teprve před nedávnem a hned na městském úřadě došlo k určitému rozčarování, když se ukázalo, že si na svoji činnost nevydělá. Soubor je ale podporován,

například tím, že je osvobozen od všeho nájemného. Pan starosta má na jeho činnosti mimořádný zájem. Spolupráce s městem se dá opravdu hodnotit jako vynikající. Město dotuje každoročně přehlídku 20 – 25 tisíce Kč. Soubor má ale ve městě obecně dobrou pozici. Většinu financí seženeme sponzorsky. Například Purkyňova nadace sídlící ve

vedlejší obci přispěla 100 000 Kč na novou malovanou oponu s vedutou města, moderní a pěknou.

A vaše účast v celostátním ochotnickém hnutí?

Snažíme se o dobré divadlo, soutěžíme, docela dobrým výsledkem je, že

jeden z našich mladých členů je účastníkem Kurzu praktické režie tady ve Vysokém. Takže soubor bude také patřičně poměřován. Jinak samozřejmě vystupujeme, dnešní hra měla asi 14 repríz, jezdíme hlavně po okolí, nejdál máme za sebou představení v Josefově Dole a před sebou představení v Benešově.

Také režisérce inscenace Manžel

na inzerát paní Evě Andělové jsme položili několik otázek. Neměla příliš pochopení, konec konců není divu, chystala se na druhé představení. Paní Andělová, prosím o brilantní odpověď na moji poněkud přihlouplou otázku.

Jak se cítíte na prknech Krakonoše po představení, které jste před chvílí absolvovala?

Dobře.

A vypadalo to, že je to vše. Nechcete k tomu nic dodat?

Ne, proč? Ale přece jen: hlavně oceňuji publikum, je velmi vyspělé a hrálo se fantasticky.

Proč volíte k inscenování komedii?

Hra, s níž jsme se účastnili Vysokého naposledy, byla vážná. Byl to Motýl... Motýl... Aldo Nikolaje, a tak jsme chtěli změnu. A vůbec. Režie je kolektivní, to jen se pod to nechce nikdo podepsat a několikrát jsme se teď sešli s Jardou Kodešem.

Už vás tedy nebudu trápit, nezlobte se a moc děkuji vám i předsedkyni souboru za rozhovor. (vy)

Názory na Manžela na inzerát

Před představením:

Očekáváte od dnešního představení dobrý výsledek?

- Očekávám.
- Doufám, že to bude veselé a k smíchu. Sice je to vesnické divadlo, ale i to bývá někdy daleko lepší, než profesionální herci.
- Nevím, neznám soubor ani hru.
- Uvidíme, podle názvu si myslím, že to bude o vztazích.
- Pomalu ani nevím, co je to za kus.
- Moc se na ně těším, uvidíme.

Po představení:

Co na ně říkáte?

- Milej zlatej, já bych na to řekla, že je to dneska po všech těch představeních jedno z nejlepších. Obsazeno pěkně herecky. Triumfovala paní Andělová.
- Moc se mi nelíbili.
- Líbili se mi velmi.
- Byli moc pěkní.
- Hráli opravdu hezky.

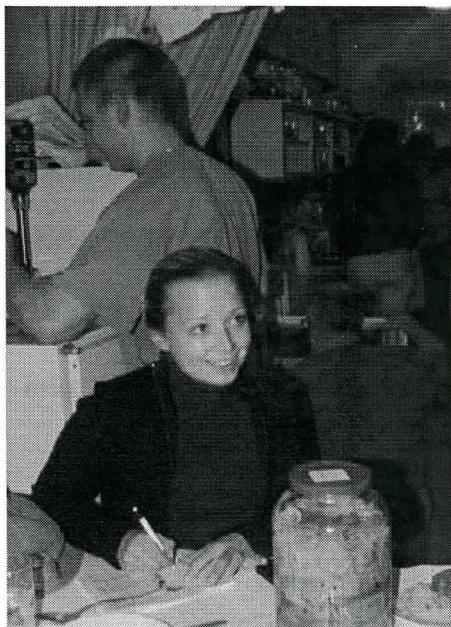
- Jsou úžasní, neměli chybu.

Co byste vzkázal/a účinkujícímu souboru?

- Ať pořád hrajou takhle dobře.
- Vydržte v tomto pokračovat a dál bavit lidi.
- Je to takové pohlazení po duši.
- Vidět podobné představení není ztráta času.

„PROČ BYCHOM VĚDILI DO TONGA-TONGA
KDYŽ JE NEHLÍP VE VYSOKÉM!“

Upozornění kuchyňky divadelní hospůdky

Žádáme divadelní přátele, kteří navštěvují rozborové semináře, aby chodili dříve. Budou včas obslouženi.

Děkujeme, personál kuchyňky

P.S. V hospůdce je otevřeno minimálně hodinu před rozborovým seminářem, takže jistě není problém přijít se nasnídat včas. Během semináře nikdo obsluhován nebude, neb je vrcholně neslušné a nevychované baštiti, když porota sděluje své závěry a postřehy z představení. Pět minut před začátkem semináře taktéž není dostatečně včas. (pozn.red)

Růže pro Katku

„Vidím vás letos už podruhé. Nejprve jsme se setkali u vás, na vaší přehlídce pohádek a monologů. Jejího uspořádání jste se zhostili výborně. Myslím, že i odsud můžete odjíždět spokojeně do svých domovů,“ rozloučil se včera s DS KS Velká Bystřice Vlastimil Ondráček.

Svatka Hejralová zase konstatovala, že ji loučení tentokrát bolet nebude, protože se určitě všichni sejdou zase napřesrok. „Jedině mě mrzí, že letos mě Tomáš Hradil nic nového nenaučil pít. Neboť on byl ten, kdo byl mým učitelem pití tequily v předcházejících deseti letech, kdy jezdil do Vysokého sám.“

I předseda SČDO Jaroslav Vyčichlo řekl, že soubor dobře vykročil na prkna, jež znamenají svět. A hosteska Bystřických Katka mohla poprvé za přehlídku říci, že se jí podařilo o soutěžících něco zjistit. Ačkoliv ona sama ze společenského večera v hasičovně odcházela asi v půl druhé ráno, rozhodila své výzvědné síť. „Dozvěděla jsem se, že halekali tak, až je bylo slyšet na náměstí a v nedopitých sklenkách prý zanechali alkoholu za téměř šest stovek. Musím však uznat, že pan režisér si dal předsevzetí, že se soubor bude vzorně chovat a nebu-

de dělat problémy, a své slovo dodržel.“

Tomáš Hradil poděkoval za pohostinnost, ale některé díky chtěl zvláště zdůraznit: „Doufám, že se nikdo nebude cítit uražen, ale jsou tu tři osobnosti, jimž bych chtěl poděkovat zvlášť. Tou první, obraznou, jsou zdejší technici – věnovali se nám skutečně na plný úvazek a svítili dle našeho přání. Tou druhou je naše hosteska Katka a třetí Svatka. Nevím, jestli jí mám děkovat jako člence hostitelského souboru nebo přípravného výboru.“

Obě dámy dostaly darem píseň zpěváka hanáckých písní a dojatá Katka byla navíc obdarována různým poupětem. (jn)

Písničky, slivovice a frgále

„Hned zkraje jsem si přála vítat své dlouholeté přátele z Karolinky,“ řekla včera před divadlem souboru Jana Honsy Karolinka Svatka Hejralová a dodala: „Dneska už vás nevítám jen za Vysoké, ale od včerejška patřím i k vám, Valachům, a jsem na to patřičně hrdá.“

Hrdý byl i Vlastimil Ondráček, jenž podotkl, že rád jako občan Království koruny

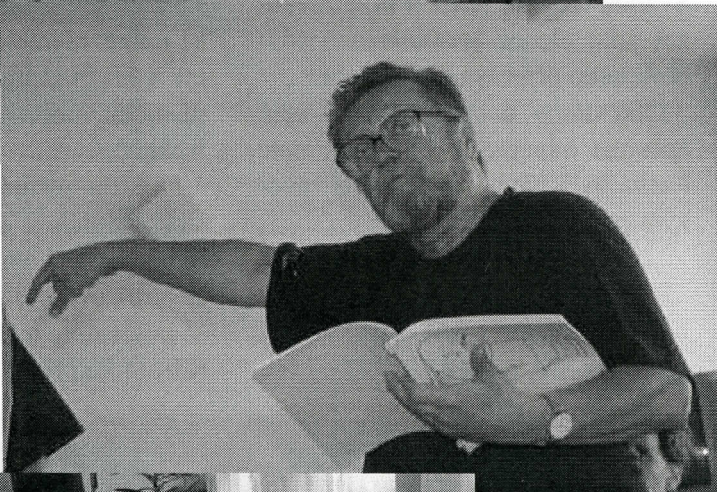
české vítá delegaci Valašského království. Popřál jim dále, aby zdejší divadelní prkna byla natřena jen šťastnou barvou.

Zatímco Velkobystřičtí přijeli do Vysokého po sedmnácti letech, Karolinka zde je již posedmnácté. Svatka prý „vydyndala“ na Krakonošovi pěkné počasí, ale Libor Křenek z Karolinky jí odporoval slovy: „Pocasí jsme si přivezli a zase si ho v neděli, někteří, odvezeme. Za těch sedmnáct let jsem už asi řekl úplně všechno, co jsem chtěl, a tak vám místo toho nabídnu dobrou písničku, dobrou slivovicu a dobré frgále.“

Dobrou písničku si s chutí poslechli všichni, dobré frgále zbaštily mažoretky a na dobrou slivovicu se vrhl ochotnický národ. Teď už se můžeme jen těšit, jak dobrou hru Karolinka přivezla. (jn)

Škola režisérů SČDO

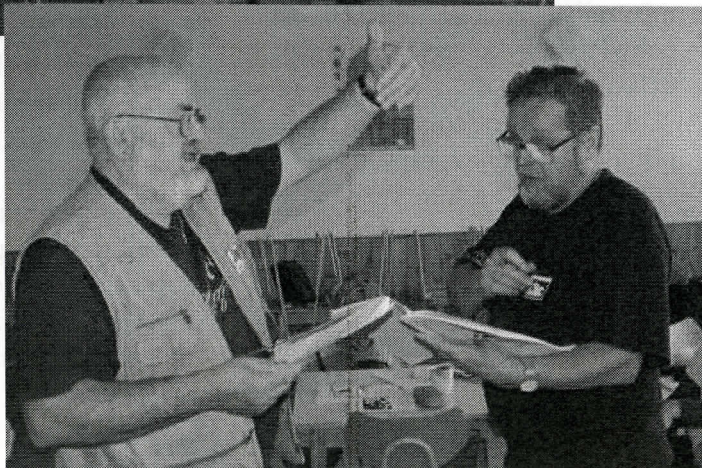
Ukázky jsou ze semináře dílny Klubu režisérů SČDO na XXXIV. KDP. Úkolem byla režijní příprava pohádky pod vedením lektora Mgr. Jiřího Hrašeho. Pro analytickou i praktic-

kou část byla podkla-
dem hra Františka
Pavlíčka Tři zlaté
vlasy děda Vševěda.
Každý ze seminaris-
tů, kterými nebyli jen
členové Klubu reži-
sérů, byl střídavě her-
cem, režisérem i lek-
torem, a tak „dílňa“

byla plná dělných
lidí!

J.Kejzlar

Názor diváka

Viděno z 3. řady

aneb

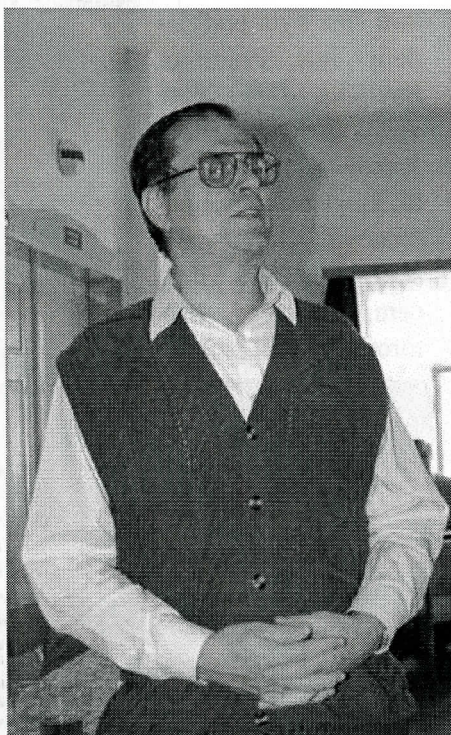
Opalin optimismus

Že by platilo – čím méně herců, tím lepší divadlo? Po odpoledním představení Divadelního spolku Scéna Libochovice jsem o tom skálopevně přesvědčena. A že jsem se nebavila jen já, o tom svědčil i častý potlesk a výbuchy smíchu.

Bylo vidět, že hra vyhovovala i hercům. Ostatně, kolik najdete her, dávajících příležitost generaci starších, která by si ráda zahrála a přitom se pro ni zoufale nedostává vhodných rolí? Tady jich bylo hned pět a přímo ukázkových. Opravdu nevím, koho bych měla více pochválit, všichni byli báječní. Přesto rozhodně nejsložitější to měla paní Andělová. Její jméno je přímo *nomen omen*: jako režisérka musela mít zajisté andělskou trpělivost a coby Pavla byla – co jiného než andělská.

A andělé, to jsou přeci poslové přinášející dobré zprávy. Ta dnešní zněla: ať jste na tom v životě jakkoli, neztrácejte dobrou náladu, berte věci s humorem a milujte lidi kolem sebe; zkrátka žijte a užívejte život plnými doušky. Vážení divadelní přátelé z Libochovic, díky.

Mag

Čtvrtá je už správně

Původně měl být za správné měřítko na vzdálenost jednotlivých řad v hledišti vzat předseda SČDO Jaroslav Vyčichlo. Právě on měl potíže s usednutím ve čtvrté řadě. Zjistilo se však, že je příliš vysoký, protože by pak jedna řada sedadel musela být ubrána úplně. Přesto ale nové srovnání prospělo věci a vysocí návštěvníci divadla, jakým ing. Vyčichlo bezpochyby je, jsou již nyní s místem na nohy ve 4. řadě spokojeni. (jn)

Zlatý Tyl pro Marii

Včera předal Vlastimil Ondráček kytici a zlatý odznak J.K.Tyla nestorce vysockého divadla Marii Hejralové. „Odznak je udělován podruhé a právě v letošním ročníku jím budou odměněni manželé Hejralovi. Maruška byla velmi potěšena a litovala jen, že nemůže být přítomna přímo na přehlídce,“ řekl k návštěvě V. Ondráček. Další zlaté odznaky budou rozdány v sobotu na Sejkoráku. (jn)

To si piš, ogare!

„Setkal jsem se včera s jedním nad mušlí na pánského záchodku v hasičovně a hned mě napadlo se zeptat, zda není z Kozlovic,“ vyprávěl Karel Bárta na posledním přípravném výboru. „To si piš, ogare,“ dostalo se mu odpovědi. Po několika dalších „to si piš, ogare“ byl Karel Bárta ujistěn o faktu, že Kozlovičtí, kteří mimochodem přivezli také pas Valašského království pro předsedkyni přípravného výboru Svatku Hejralovou, zůstanou až do Sejkoráku.

„A umíte se spočítat?“ vypálil Bárta okřídlenou otázku této přehlídky získanou ze zkušeností s Opatovickými, jejichž počet se pohyboval mezi 27 až 36 lidmi. „Ale jo, počkej - asi dvaadvacet,“ sdělil sporný chlapík a odkvačil od

hygienického zařízení pro pány zpět na taneční parket.

Tak vidíte, na jak různorodých místech vzniká scénář průběhu přehlídky a jak to má mnohdy přípravný výbor složité. Připraven pracovat musí být v každé, možné i ne možné situaci. (jn)

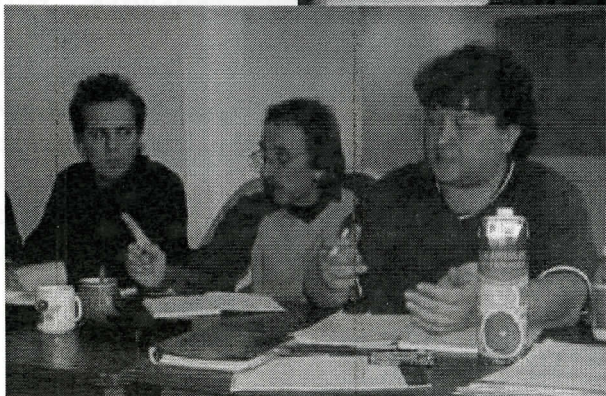
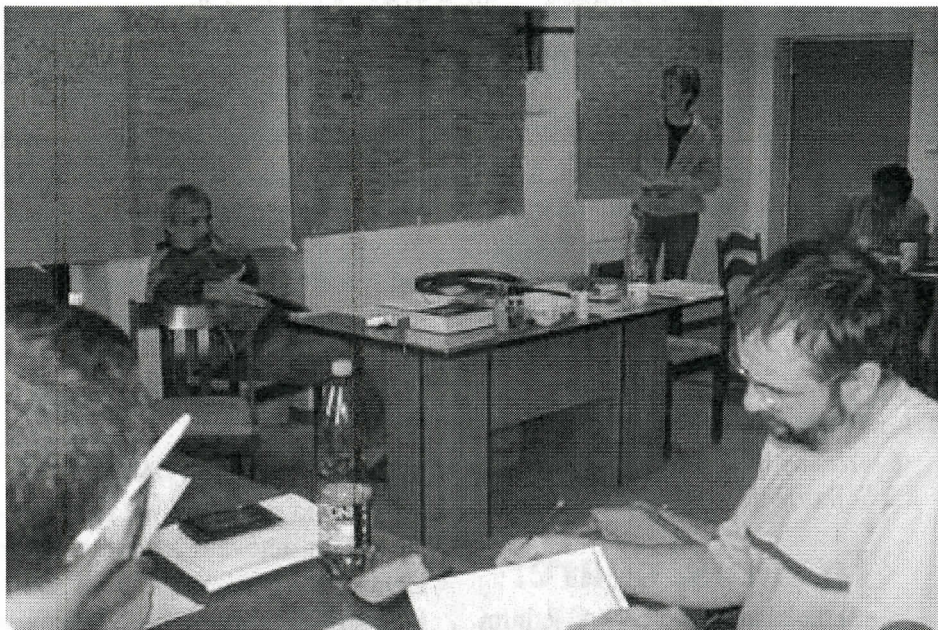
Neuvěřitelné se stalo skutečností

Je opravdu neuvěřitelné, na co přišli během účtování za stravné Ivan Hanuš z přípravného výboru a Jiří Pošepný ze „Spořitelny“. Objevily se totiž zfalšované lístky na jídlo. Bylo na nich přeraženo datum. Kuriozní bylo, že dotyčný podvodník změnil původní datum na stravence o den zpět. „Tohle se mi ještě nestalo, aby se někdo snažil na přehlídce takovým způsobem přiživit,“ rozhořčil se Ivan Hanuš. Je smutné, že fakt, jak malý český

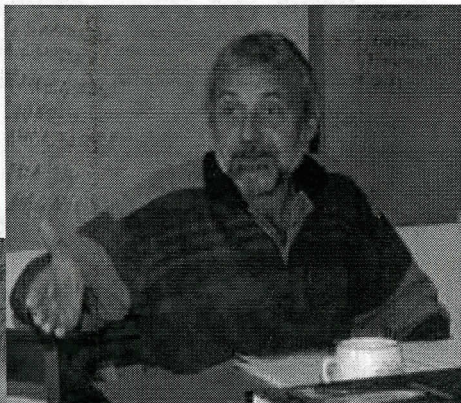
člověk vždy najde nějakou cestičku, aby zadarmo a bez práce přišel ke smetaně, není zřejmě pouze hořký vtíp.

(jn)

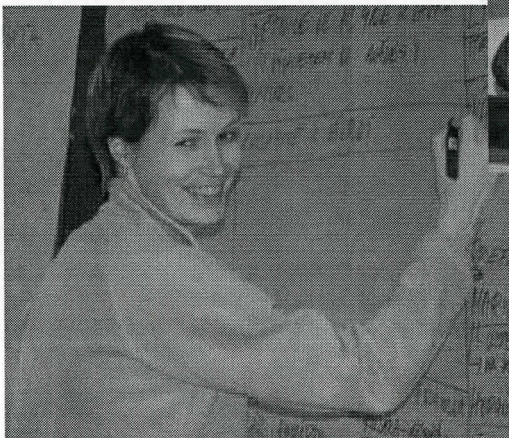

Kurz praktické režie

*Úsměvy při výuce nešetří lektorka
Pavla Morávková.*

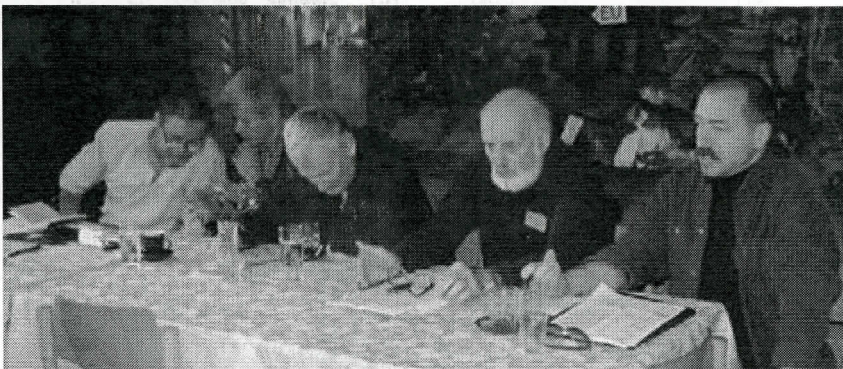
*Vedoucí Kurzu praktické režie
Milan Schejbal vládne frek-
ventantům pevnou rukou.*

Postřehy ze semináře

Atmosféra dnešního rozbíhajícího semináře, jenž se týkal představení souboru z Velké Bystřice, byla naprosto odlišná například od předcházejícího semináře se Sadskou. Zde už si porota po úvodním výkopu Ji-

řího
Hra-
šeho,
jenž
se
obá-
val
ztráty
přátel

z Bystřice, abych tak řekla pohrávala s pouhými detaily představení, které vcelku hodnotili jako dobré. Vždy je ale co zlepšovat. Opravdu dobré představení Vraždy v Klášterní ulici bude, pokud první dvě aktovky si vezmou mustr z té třetí, nejpovedenější.

Všemi směry však, od poroty k souboru i naopak, létaly bonmoty a dobrá nálada, výroky poroty brali Bystřičtí jako skutečně dobře míněné rady, jež jim mohou pomoci a ne otravovat život. Pochvalu sklídila také scéna, Petr Kolínský pouze dodal, že průběh padesáti let a zabředávání hrdinů do stále hlubšího maloměstského bahna mohli Bys-

třičtí zdůraznit hromaděním nescelných věcíček a nevkusných dečiček. Určitou a důležitou roli by také sehrály závěsy, pokud by nebyly stále roztažené. Stažené by naopak mohly simulovat nedobytnost dveří a nabízely tak možnost, jak nahlížet do jiného pokoje klíčovou

dírkou.

Dobrou náladu a benevolentnost poroty jsem trochu připisovala vonavému úplatku, jenž se skvěl na stole – domácím kremrolkám, které jsem taktéž okusila. Tomáš Hradil však všechny přítomné ujistil, že tak to není. Jakmile předal upomínkové předměty, zvolal Dušan Zakopal: „Odvolávám vše, co jsem řekl!“

Tak tedy, co říkáte, vážení, myslíte si, že je porota zkorumpovatelná? I když, těmi kremrolemi bych se nechala korumpovat klidně také. A s chutí. (jn)

Manželky na inzerát

- Vyměním padesátiletou manželku za dvě pětadvacetileté.

Zn. Nikdy se nevrátí pohádka mládí.

- Vyměním mladou manželku za třeba starší kanape.

Zn. Chci si odpočinout.

- Chudá, nemajetná dívka by se ráda seznámila se zámožným mužem.

Zn. Bohatě se odměním.

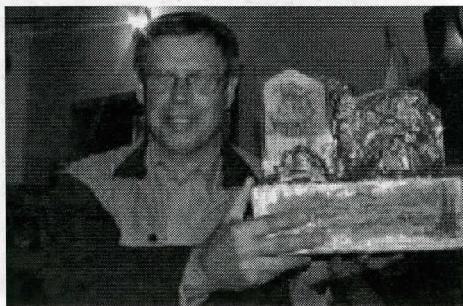
Co skrývá zlatý poklad

Včera před šestou odpolední jsem sledovala směrovky, které mě měly dovést k valné hromadě korupčního sdružení Vobskočák. Sice jsem nejprve trochu bloudila kolem

kostela, ale hned u krámků s upomínkovými předměty na náměstí jsem zahlédla první hlídku. Tu jsem musela uplatit, aby mě pustila dál. Upustila jsem minci do dlaně toho vydřiducha a pokračovala v cestě. Jelikož náměstí není zase tak obrovské, zahlédla jsem další hlídku a – přiznám se - lživě jsem ji obešla. Leč v chůzi mě zastavila hlídka třetí. Ta proti mně vyrazila s gestem „dále jen přes mou mrtvolu“. Z průšvihů, tedy z tenat vydřiducha č.3, mě vysvobodil velký nákladní vůz. Ten si prostě průchod ulicí zjednal násilím.

A tak jsem stanula u cíle svého putování, před poslední směrovkou – v sále místní hasičovny. Tam, kde se obvykle veselí hrající soubor a další herečtí přátelé, nyní spořádaně seděli členové spolku Vobskočák.

Mimochodem, víte, co znamená slovo VOBSKOČÁK? Tak tedy: Vysokého přátelé Obzvláště Budovalská Společnost Kumštýřů

Ochotnictva Českého Á taky Kra-
konošova divadla.

V čele seděli prezident
spolku Jaroslav Vondruš-
ka, po jeho boku tiskový
mluvčí a osobní strážce Ji-
ří Hlávka a správce zlatého
pokladu Jan Vaverka. A
právě revizí zmíněného
pokladu valná hromada za-
čala. Tedy okamžitě po do-
znění slavnostní znělky a
spolkové hymny.

Zlatý poklad je poměr-
ně rafinovaná schránka se
třemi různými úkryty.
V nich jsou uloženy jed-
nak modlitba spolku, ve
skrytém šuplíčku pak dvě
štamprdlata s lahví vodky
určené k poslední záchra-
ně. Za šuplíčkem je ještě připojen
jakýsi vozíček, v němž je připraven
prášek pro ty, jimž už bude hodně
špatně – otázkou je, jestli jim lék
pomůže, protože jde o Sedolor,
který se už několik let nevyrábí. A

v zadní části schránky je ještě do-
vedně ukryté štamprdle třetí spo-

l e č n ě
s pytlíkem
Samaritánu.

K pokladu
pak navíc ná-
leží papírová
krabice napl-
něná tím nej-
c e n n ě j š í m
z pokladu,
důkazem, že
Vobskočák je
skutečně ko-
rupční spolek.
V krabici jsou
totiž lahve ru-
mu. Do po-
kladu se do-
stávají jednak

jako součást zápisného, jednak jako
trestný poplatek. Někdy se však
platí i za skutky dobré. Z pokladu
jsou lahve vydávány na schůze
spolku či na škrábání brambor na
tradiční přehlídkový sejkorák. Při
této činnosti jsou všichni škrába-
jící tak prokřehlí, že je určité
palivo k zahřívání naprosto ne-
zbytné.

Prezident Vobskočáku taktéž na
valné hromadě připomněl, že le-
tos slaví dvaadvacet let a k té
příležitosti spolek cosi připravu-
je. Do konce přehlídky by to mě-
lo propuknout, pokud se nestane

něco podstatného, co by tomu mohlo zabránit.

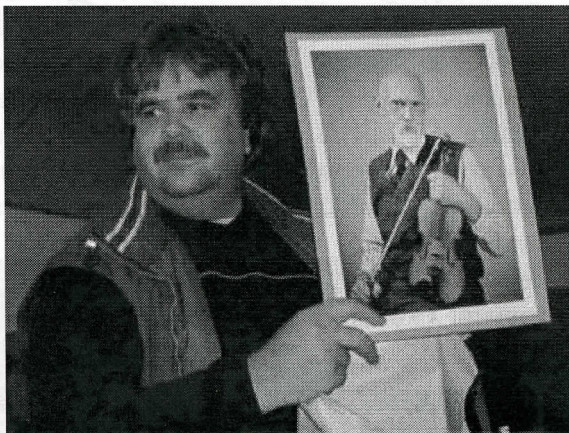
Zrevidovat se muselo i hospodářství. Pokladní Marie Trunečková řekla, že na účtu je 44.083,20 korun, ale čtyřicet tisíc spolku vlastně nepatří. „Ty jsme dostali jako grant od ministerstva kultury a z něj potom přispíváme na Kurz praktické režie, která probíhá tady a v Hronově,“ vysvětlil prezident Vondruška. Dodal, že v příštích letech už nebudou peníze převádět do rozpočtu přehlídky, ale přímo ze spolkového účtu proplácet konkrétní věci, např. lektory, jejich ubytování apod.

„Jako pozitivní akci bych viděl uspořádání besedy s Vítězslavem Jandákem. Myslím, že tento trend bychom měli zachovat a pořádání podobných besed prostě přebrat na naše bedra. Spolek by hosta honoroval a výtežek ze vstupného by šel do pokladny občanského sdružení Větrov,“ prohlásil Dušan Zakopal.

Jiří Pošepný, jemuž se mezi účastníky přehlídky přezdívalo „vysocký vydřiduch“, konstatoval, že spolek má papírově 183 členů, ale členské poplatky zaplatilo pouhých 101. Shodou okolností se počet platících shoduje s loňským rokem. Jenže tehdy se od 101 lidí vy-

bralo 2.665 korun a letos už 5.670 korun. Na základě těchto dobrých výsledků byl Jiří jednohlasně zvolen doživotním výběřím poplatků.

Když už měl Jiří Pošepný slovo, připomněl, že spolek Vobskočák nedodržuje tak přesně své statuty - konat recesi a legraci vždy a všude. Pak přečetl zprávu z roku 1932, že jakýsi Vobskočák vobskočil ženy v domově důchodců a policie jej marně stíhala. Měl prý krycí jméno Pavlíček a dokonce mu tak říkala i jeho maminka. Důkazem

byla fotografie zmíněného Pavlíčka z výše řečeného data, z něhož se nakonec vyklubal Jiří Hlávka.

A mimochodem, kdo chce okusit rum ze zlatého pokladu Vobskočáku, bude mít možnost v sobotu. To se od desáté hodiny budou v propadle zdejšího divadla škrabat brambory na večerní sejkorák. (jn)

Výsledky studia před divadlem

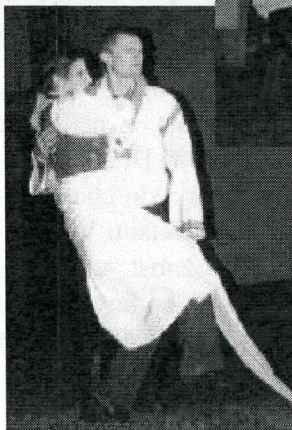
„Četli jste vůbec pokyny k dnešnímu večeru? Tam bylo napsáno, vemte si šálu a silné ponožky,“ zahlasil naháč před divadlem Krakonoš a vy-

razil takto přioděn na absolventské představení kurzu scénografií. Přítomné dámy většínou kritizovaly trenýrky, jež si hanbáč ponechal – do půlnoci prý o větším odhalení nelze mluvit.

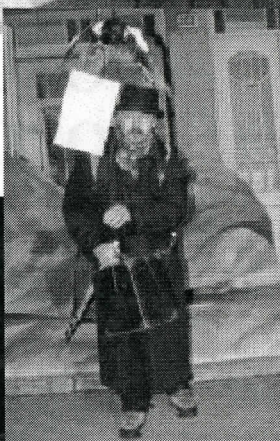
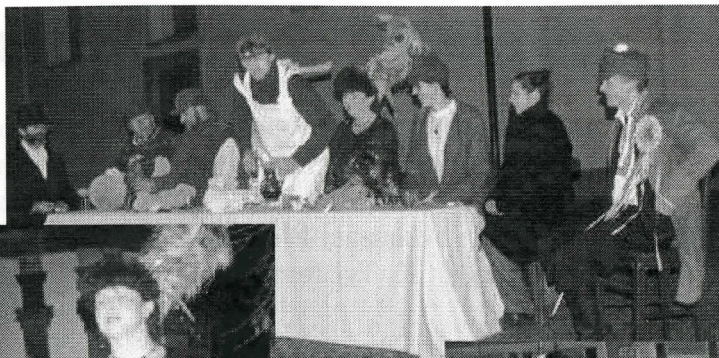
Jakmile zazněla hudba z večerníčků O Krakonošovi, hned jsme všichni pochopili, že

se nacházíme v Krkonoších. Mimo jiné nás o horském prostředí přesvědčil i mimořádný chlad. Sled obrazů, jež se střídaly na nevšední procházce kolem vysokého kostela zakončené tradičním trojitým kolečkem majícím zajistit návrat na Krakonošův divadelní podzim, musel přítomné přesvědčit, že pro dobrého scénografa není vlastně nic nemožné. Frekventanti kurzu předváděli, že

semináře Davida Baziky a Petra Kolínského nenavštěvovali

zbytečně. Vlastními silami i za přispění fundusu zdejšího divadla vytvořili to, co Petr Kolínský tak usilovně vysvětluje soutěžícím souborům na rozborových seminářích. Pokud by snad někdo přece jen měl jiný názor, byl uplacen horkým svařeným vínem. (jn)

Pozvánka pro mladé ochotníky

DS J.K.Tyl Josefův Důl připravuje pro příští rok studijní kurz herectví pod názvem „Herecké hnízdo“. Kurz je určen především pro ochotnickou omladinu do pětadvaceti let. Povede jej herec, porotce, režisér a dobrý člověk, přítel Ruda Felzmann. Bližší informace podá Hanka Dohnalová – PV KDP nebo DS J. K. Tyl Josefův Důl, přítelkyně M.Fejfarová tel 483 381 013. (r)

**POZOR,
POZOR!
VOBSKOČÁK**
*něco připravuje
Určitě to
proběhne před
koncem přehlídky*

Jídelníček

Pátek bude ve znamení
ostřejší kuchyně

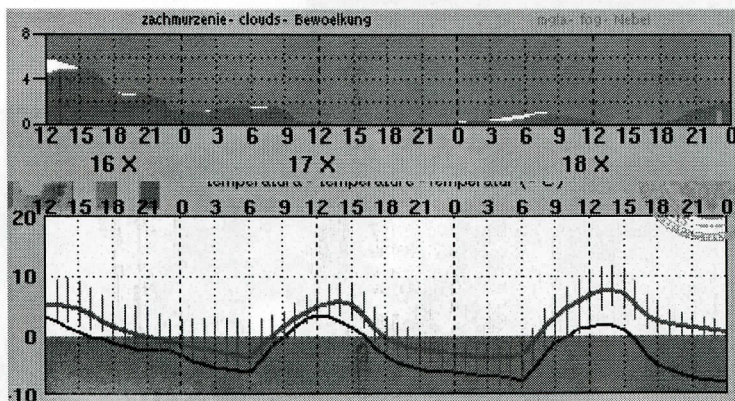
Oběd:

polévka bramborová,
maďarský guláš, hous-
kový knedlík

Večeře:

katův šleh, bramboráčky

Předpověď počasí na pátek:

Dnešní den bude jako stvořený na opalování. Nebe bez mráčku, příjemný jižní vítr do 3m/s – jen pozor na omrzliny. Osobně bych se šel podívat na vítání v čepici s hrnkem svařeného červeného vína.

Partneři XXXIV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

PP & S.F.O.

Die Garten - Galerie

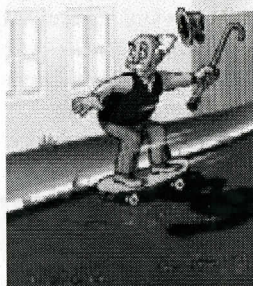
CHAKO
PŘÍKRY

EPRONA

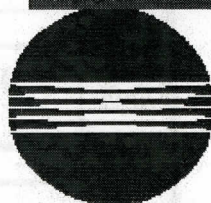
R Sager

Gonten Švýcarsko

AD
servis

ŽELEZÁŘSTVÍ *u školy*
domácí potřeby - elektro

REKOS

BOLJA

MINOLTA

CS23
COMPUTER SHOP

Gema
Turnov

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

ROKA
S.F.O.

ts
Semily

Ciba

HYBLER
REPRODUKČNÍ PRŮMYSL
SINCE 1954

Vybráno z knihy přání a stížností (Vaverka Company)

Pátek 10.10.86

Věc: Stížnost personálu na sekci techniky, zvláště pak utajeného hifi-studia

V minulém roce jsme asi omylem vyzdvihovali morální podporu hifi-studia, které nám ale dávalo chuť do další práce. Zřejmě však v letošním roce je tak utajeno, anebo namyšleno, že ještě nevydalo ani hlásku. (Nečekejte od nás úplatky!)

Doufáme, že dnešním dnem se polepšíte, nebo počkejte, že za celou přehlídku zhubnete nejméně o 30 kg! (A zemřete žízni!)

ficové a fický! + šéf-klohnidlo!

P.S.: Šéf-klohnidlo je rozhořčeno, že ve své osamocenosti u komína nemá žádné spojení s lidovými masami a dává vejstrahu, že budou živeni pouze zbytky odpadlymi se stolu.

KLOHNIDLA!! – vážená!

Všechny výše uvedené závady byly odstraněny. Bezprostřední nebezpečí z ohrožení zdraví a života pomínuly.

Za ZV-ROH techniky:

Za neoficielní hospodářské vedení:

Ninger

Sobota 18. října 2003		
9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	kužárna
13:00	Mor (Boccaciovské variace) Karlovy Vary	velký sál
14:45	loučení Karolinka	malý sál
16:00	Mor (Boccaciovské variace) Karlovy Vary	velký sál
18:00	loučení Karlovy Vary	spořitelna
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	znělka	
	zahájení	
	slovo poroty	
	předání cen	
	slovo vyhlášovatele	
	slovo na závěr	
	hymna	
	Sejkorák	všude

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXIV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 7 Kč.